

[Pia Gjellerup]

Det er sådan, hr. Skrumsager Skau bedømmer de forskellige udsagn og postulater, der også ligger i bemærkningerne til lovforslagene i dag.

Jeg kan også illustrere det på en anden måde – jeg behøver såmænd ikke at gå til den katolske biskoppelige indsættelse, men kan bare tage et citat efter hukommelsen fra den konservative ordfører, hr. Aagaard, som håbede, at klagesystemet ville vise sig at være bedre end det, vi kender. Jeg tror, at hr. Aagaard brugte udtrykket »tiden vil vise, om klagesystemet er bedre, når vi nu tager skatterådene ud – skatterådene, som i øvrigt har gjort et udmærket arbejde«.

Det var en anden måde at udtrykke på, at man altså tror – tror – at det bliver bedre, men ikke har ret meget at have troen i, og det bliver egentlig ikke bedre ved, at man bliver ved med at postulere, at det bliver bedre, bare fordi vi siger, det bliver bedre. Vi kan jo ikke vedtage en lov herinde, der siger, at nu skal skattesystemet fungere optimalt. Vi ved godt, det ikke kommer til at fungere bedre af det.

Vi må skabe forudsætningerne for, at det vil kunne blive bedre, og et af de problemer, vi fra Socialdemokratiets side kan se i forhold til det nugældende skattesystem, er, at der i en række mindre kommuner er svage ressourcer, når der skal lignede komplicerede sager. Og det er faktisk et udsagn, som ikke handler om, at vi skal gøre, som vi gjorde for 20 år siden. Vi skal gøre det noget bedre, end vi gør det i dag.

Glistrup (FP):

Hvad enten der synges i B-dur, i f-mol, i Z-diskant eller i mere rustne partitoner, er forholdet faktisk det, at indholdet af sangen fra de menige kommunalbestyrelsesmedlemmer er præcis det samme, nemlig hvorfor skal vi besværes med så mange kilogram papir, som vi skal bladre igennem? Hvorfor skal vi beskæftige os med ting, der er sat op på paragraffer og andre livsfjerne ting i stedet for at tage os af det, der virkelig foregår i vores kommune?

Det var derfor deprimerende at høre skatteministeren komme med denne ode om, at nu får kommunalbestyrelserne en ligningsplan. Hermed kommer glasnost og perestrojka til Danmark, og nu kan vi kalde os et virkeligt demokrati ved, at kommunalbestyrelserne skal til at behandle en ligningsplan.

Hvad er det, der sker? Der kommer et eller andet hæfte udarbejdet af forvaltningen på måske 82 sider med 17 bilag til, og det bliver så taget til efterretning, og der bliver ikke diskuteret noget som helst andet. Så kan man hænge kommunalbestyrelserne op på det, og så bliver de i øvrigt efter nydannelsen fra ministerens side undergivet instruktioner fra den statslige centralskattemyndighed.

Hvis der endelig skulle være en diskussion, vil vi opleve, at man i kommuner med rødt flertal vil sige: Nu skal vi gå løs på landmændene. Hvis der er særlig meget af hr. Jens Thofts mening, vil man sige: Nu skal vi gå løs på de erhvervsvirksomheder, vi har her i kommunen. Hvis man har et Per Madsen-socialdemokratflertal, skal vi gå løs på indvandrerne, og hvis vi har et Svend Auken-flertal af socialdemokrater, skal vi beskytte indvandrerne. Det er faktisk det, der kommer ud af det, hvis man overhovedet begynder at behandle ligningsplaner i kommunerne.

Og det præger jo skatteministeren hele vejen igennem, denne totale livsfjernhed og opfattelse af, at der faktisk ikke er sket andet, siden J.C. Christensen var en lille dreng, eller hvad det nu er, der er ministerens forestilling om, hvordan tingene sker i Danmark.

Ministeren og hans partiordfører siger, at man lige skal ringe hen til rådhuset. Jamen det afgørende er, at man får et telefonnummer, hvor der sidder den mand, der behandler sagen og har begreb om det. Om den mand så sidder i den anden ende af ledningen på et rådhus eller på et statskontor, eller hvor han sidder, er ikke afgørende, bare han kender til sagen og kan give oplysninger om den. Man opnår ikke den store lykke bare ved, at manden i den anden ende af røret sidder på rådhuset.

Jamen, siger ministeren, nu får vi virkelig sikkerheden, for vi indfører københavneringene – Egon Weidekamp-princippet – altså dette, at der gives skriftlige sagsfremstillinger, og det er retssikkerhed.

Nej, det system virker på den måde, at det går lige stik modsat. Man får disse alenlange sagsbeskrivelser, som skatteyderen ikke forstår en pind af, så han laver vrøvl på nogle punkter, der absolut ikke spiller nogen rolle, f.eks. om det var en torsdag eller fredag, ringene foregik.

Derefter bliver disse sagsreferater benyttet til at sige: Jamen da skatteyderen kun har lavet